

شماره ۳۸۲۵ - ۶

تاریخ ۱۳۷۹ / ۲ / ۲۱

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی
دفتر رئیس

پیوست دارد

بیتالی

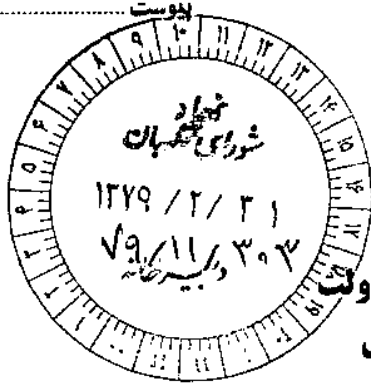

شورای محترم نگهبان

لایحه شماره ۶۲۶۳۰/۲۰۴۰۰ مورخ ۱۳۷۸/۹/۲۸ دولت
در خصوص موافقتنامه بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت
جمهوری لبنان در خصوص کشتیرانی تجاری دریائی که در جلسه علنی روز
سه شنبه مورخ ۱۳۷۹/۲/۲۷ مجلس شورای اسلامی عیناً به تصویب رسیده
است، در اجرای اصل نود و چهارم (۹۴) قانون اساسی جهت بررسی و
اظهار نظر آن شورای محترم به پیوست ارسال می گردد. /ن

علی اکبر ناطق نوری
رئیس مجلس شورای اسلامی
ایران

بسم تعالی

لایحه موافقتنامه بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری لبنان در خصوص کشتیرانی تجاری دریائی

ماده واحده - موافقتنامه بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری لبنان در خصوص کشتیرانی تجاری دریائی مشتمل بر یک مقدمه و (۱۷) ماده به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می شود.
تبصره - اعلام موافقت از سوی وزارت راه و ترابری با هرگونه اصلاح در موافقتنامه حاضر، موکول به انجام تشریفات قانونی در جمهوری اسلامی ایران خواهد بود.

بسم الله الرحمن الرحيم

موافقتنامه بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری لبنان در خصوص کشتیرانی تجاری دریائی

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری لبنان که از این پس به عنوان "طرفهای متعاقد" به آنها اشاره می شود،
با تمایل به تقویت روابط دوستانه بین طرفهای متعاقد، افزایش همکاری و بهبود کارائی در زمینه کشتیرانی تجاری دریائی براساس اصل تساوی و منافع مشترک، به قرار زیر موافقت نموده اند:

ماده ۱ - از نظر این موافقتنامه:

الف - اصطلاح "شناور هر یک از دو طرف متعاقد" عبارت است از شناورهای تجاری که در هر یک از دو طرف متعاقد به ثبت رسیده اند و پرچم ملی آن را برافراشته اند،
بجز:

۱ - کشتیهای جنگی،

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۳۸۲۵

تاریخ ۲۹ / ۱۲ / ۵۸

پوست

بسم الله تعالی

۲ - سایر شناورهائی که در نیروهای مسلح مورد بهره‌برداری قرار می‌گیرند،
۳ - شناورهای تحقیقاتی (آب شناسی، اقیانوس شناسی و علمی)،
۴ - شناورهائی که ماهیت بهره‌برداری آنها غیرتجاری است (قایقهای دولتی، کشتیهای بیمارستانی و غیره).

ب - اصطلاح "اعضای خدمه" عبارت است از کسانی که در شناور هر یک از دو طرف متعاقد خدمت می‌کنند و مدارک شناسائی صادره توسط مرجع ذیصلاح طرف متعاقد را که در ماده (۷) این موافقتنامه پیش‌بینی شده، دارا هستند و اسامی آنها در فهرست خدمه شناور درج شده است.

پ - اصطلاح "مسافران" عبارت است از اشخاصی که توسط شناور هر یک از دو طرف متعاقد حمل می‌شوند و به هیچ سمتی در آن شناور اشتغال ندارند یا مشغول نیستند و اسامی آنها در فهرست مسافران آن شناور درج شده است.

ت - اصطلاح "مرجع ذیصلاح" عبارت از:

۱ - در جمهوری اسلامی ایران - وزارت راه و ترابری (سازمان بنادر و کشتیرانی).

۲ - در جمهوری لبنان - اداره کل حمل و نقل زمینی و دریائی.

ث - اصطلاح "قلمرو" عبارت است از:

درخصوص هر یک از طرفهای متعاقد همان طوری که در قوانین آنها تعریف شده است.

ماده ۲ - شناورهای هر یک از دو طرف متعاقد باید بین بنادر مشخص از طرفهای

متعاقد که به روی کشورهای خارجی باز است دریاوردی کنند و به خدمات مسافر و بار (که از این پس به عنوان "خدمات مورد توافق" به آنها اشاره می‌شود) بین دو کشور بپردازند.

تعالیه

ماده ۳ - هر طرف متعاقد باید مطابق با قوانین و مقررات مربوط خود از انجام هر اقدام تبعیض آمیزی بر علیه شناورهای طرف متعاقد دیگر در خصوص خدمات مورد توافق بین دو کشور اجتناب کند.

ماده ۴ - هر طرف متعاقد باید با شناورهای طرف متعاقد دیگر در بنادر خود که به روی کشورهای خارجی باز است با در نظر گرفتن قوانین و مقررات حاکم در هر طرف متعاقد رفتار ملل کامله الوداد را بکند.

ماده ۵ - مفاد موافقتنامه حاضر در مورد کشتیرانی ساحلی اعمال نخواهد شد. مواردی که شناورهای هر یک از دو طرف متعاقد که برای حمل بار یا مسافر به بنادر کشورهای ثالث می روند کشتیرانی ساحلی محسوب نمی شوند.

ماده ۶ - طرفهای متعاقد متقابلاً گواهینامه های معتبر صادر شده مطابق با کنوانسیونهای بین المللی و سایر مدارک کشتی که به نحو مقتضی توسط مقامهای ذی صلاح هر یک از دو طرف متعاقد صادر شده اند را به رسمیت می شناسند.

ماده ۷ - طرفهای متعاقد مدارک شناسائی اعضای خدمه طرف متعاقد دیگر را که توسط مقامهای ذی صلاح آنها صادر و به رسمیت شناخته می شود را به رسمیت می شناسند.

مدارک شناسائی مورد اشاره از این قرار است:

الف - برای اعضای خدمه شناورهای جمهوری اسلامی ایران، شناسنامه دریانوردی.

ب - برای اعضای خدمه شناورهای جمهوری لبنان

Livret De Marine Navigant

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۳۸۲۵ - ۶

تاریخ ۱۳۷۹ / ۲ / ۲۱

پیوست

بیتان

ماده ۸ -

الف - اعضای خدمه هنگام توقف در بنادر یا آبهای هر یک از دو طرف متعاقد، قوانین و مقررات قابل اعمال آن طرف متعاقد را رعایت خواهند کرد.

ب - اعضای خدمه شناورهای هر یک از دو طرف متعاقد متقابلاً مجاز خواهند بود هنگام توقف شناورهای خود در بنادر طرف متعاقد دیگر براساس قوانین و مقررات ملی آن به ساحل بروند.

پ - اعضای خدمه شناورهای هر یک از دو طرف متعاقد که نیاز به معالجه پزشکی داشته باشند مجاز هستند در قلمرو طرف متعاقد دیگر برای مدت زمان لازم برای چنین معالجه‌ای مطابق با قوانین و مقررات طرف متعاقد باقی بمانند.

ت - اعضای خدمه شناورهای هر یک از دو طرف متعاقد می‌توانند به منظور ملحق شدن به شناورها، بازگردانده شدن به وطن یا هر دلیل دیگر قابل قبول برای مقامهای ذیصلاح طرف متعاقد دیگر پس از طی تشریفات لازم مطابق قوانین و مقررات ملی طرف متعاقد وارد قلمرو آن طرف متعاقد شوند یا از آن عبور کنند.

ث - هر یک از دو طرف متعاقد حق دارد براساس قوانین و مقررات خود از ورود هر یک از اعضای خدمه به قلمرو خود ممانعت به عمل آورد حتی اگر آنها دارای مدارک شناسائی اعضای خدمه به شرح ماده (۷) باشند.

ماده ۹ -

الف - چنانچه شناورهای هر یک از دو طرف متعاقد در آبهای سرزمینی یا بنادر طرف متعاقد دیگر دچار سوانح کشتیرانی شوند، آن طرف متعاقد باید کلیه مساعدتهای ممکن را نسبت به شناورها، اعضای خدمه، کالاهای و مسافران به عمل آورند.

ب - هر طرف متعاقد باید مقامهای کنسولی یا در غیبت آنها نمایندگان سیاسی طرف متعاقد دیگر را هنگامی که یکی از شناورهای آن دچار اضطرار شده سریعاً مطلع کند و اقدامات انجام شده به منظور نجات و محافظت از اعضای خدمه، مسافران، شناور، بار و کالاهای مصرفی را به اطلاع آنان برساند.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۳۸۲۵ - ق

تاریخ ۲۱ / ۲ / ۱۳۴۹

پوست

بیتعالی

پ - مفاد این ماده مانع حق اقامه دعاوی در رابطه با کمک و مساعدتی که طبق قراردادی به شناوری ارائه شده که خدمه، مسافران، بار و اموال در آن دچار خسارت شده‌اند، نمی‌شود.

ماده ۱۰ - درآمدهای حاصل از خدمات کشتیرانی یا سایر خدمات مربوط که توسط یک طرف متعاقد به طرف متعاقد دیگر ارائه می‌گردد، براساس قوانین و مقررات ملی آن واقع می‌شود.

ماده ۱۱ - طرفهای متعاقد در محدوده قوانین و مقررات خود، کلیه اقدامات مقتضی را به منظور تسهیل و تسریع زمان توقف شناورها به منظور جلوگیری از تأخیرهای غیرضروری و تسریع و تسهیل تشریفات گمرکی و سایر تشریفات لازم در بنادر به عمل خواهند آورد.

ماده ۱۲ - مفاد این موافقتنامه حق هیچ یک از دو طرف متعاقد را در اتخاذ اقداماتی برای حفاظت از امنیت، محیط زیست، بهداشت عمومی خود یا پیشگیری از بیماری و آفت دامی و نباتی محدود نمی‌کند.

ماده ۱۳ - به منظور اجرای این موافقتنامه هر دو طرف متعاقد خطوط کشتیرانی ملی خود را تشویق می‌کنند در ترتیبات دوجانبه درخصوص حمل کالا از طریق دریا شرکت کنند.

ماده ۱۴ -

الف - طرفهای متعاقد با همکاری نزدیک، در فواصل زمانی منظم به منظور نیل به اهداف زیر با یکدیگر مشورت می‌کنند:

۱ - بحث و بهبود شرایط برای اجرای این موافقتنامه،

تعالین

۲ - پیشنهاد دادن و هماهنگ کردن اصلاحات احتمالی این موافقتنامه،
۳ - تشکیل کمیسیون مشترک به منظور نظارت مؤثر بر این موافقتنامه و توسعه همکاری متقابل.

کمیسیون بنا به تقاضای یکی از طرفهای متعاقد تشکیل جلسه می دهد.
ب - مطابق با بند (الف) این ماده، طرفهای متعاقد از طریق مجاری سیاسی، پیشنهاد انجام مشورت میان مقامهای دریائی ذیصلاح دو کشور را می دهند، انجام مشورت حداکثر نود (۹۰) روز پس از تاریخ ارائه پیشنهاد مربوط آغاز می شود.

ماده ۱۵ -

الف - طرفهای متعاقد توسعه رابطه اقتصادی و تجاری بین طرفهای متعاقد را از طریق همکاری کشتیرانی تجاری به طور فعالانه ارتقاء می دهند.
ب - طرفهای متعاقد موافقت می کنند که شرایط مساعدی را برای خطوط کشتیرانی هریک از دو طرف متعاقد به منظور تأسیس دفاتر نمایندگان آنها در قلمرو طرف متعاقد دیگر فراهم کنند.

ماده ۱۶ - اختلافات مربوط به تفسیر یا اجرای این موافقتنامه باید به طور مسالمت آمیز از طریق مشورت و مذاکرات سیاسی بین مقامهای ذیصلاح طرفهای متعاقد حل و فصل شود.

ماده ۱۷ -

الف - این موافقتنامه در تاریخ ارائه آخرین اطلاعیه از سوی هریک از دو طرف متعاقد مبنی بر اینکه مراحل قانونی لازم را به اتمام رسانده است لازم الاجراء می شود.
ب - این موافقتنامه به مدت سه سال لازم الاجراء است و پس از آن مدت سه سال دیگر به قوت خود باقی می ماند و به همین ترتیب، مگر آنکه شش ماه پیش از انقضای این موافقتنامه هریک از دو طرف متعاقد به صورت کتبی اطلاع دهد که قصد دارد این

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۳۸۲۵ - ق

تاریخ ۲۱ / ۲ / ۱۳۷۹

پوست

تعلیه

موافقتنامه را فسخ یا اصلاح کند.

پ - این موافقتنامه را می توان در صورت لزوم در هر زمان با توافق دو جانبه اصلاح کرد.

در تأیید مراتب فوق، امضاء کنندگان زیر که به نحو مقتضی از جانب دولت های متبوع خود اختیار یافته اند، این موافقتنامه را امضاء نموده اند.

تنظیم یافته در تهران به تاریخ ۵ آبان ۱۳۷۶ هجری شمسی برابر با ۲۷ اکتبر ۱۹۹۷ میلادی در دو نسخه به زبان های فارسی، عربی و انگلیسی که تمامی متون از اعتبار یکسان برخوردارند. در صورت اختلاف در تفسیر، متن انگلیسی حاکم است.

از طرف

دولت جمهوری لبنان

از طرف

دولت جمهوری اسلامی ایران

لایحه فوق مشتمل بر ماده واحده منضم به متن موافقتنامه شامل مقدمه و هفده ماده در جلسه علنی روز سه شنبه مورخ بیست و هفتم اردیبهشت ماه یک هزار و سیصد و هفتاد و نه به تصویب مجلس شورای اسلامی رسیده است. / ن

علی اکبر ناطق نوری

رئیس مجلس شورای اسلامی